

ΕΓΤΡΑΠΕΛΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Δ' ΕΥΞΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλ. Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρ. Ἐσωτερικοῦ φρ. 8 — Συνδρ. Ἐξωτερικοῦ φρ. 10

ἜΤΟΣ Α'

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ἌΡΘ. 12

ἮΧΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Περίεργον. ἐφέτος ἔχομεν χειμερινὸν θέρος ! ἀντὶ ψύχους σχετικοῦ, θάλπος ἀνοικονόμητον γὰρ πνίγει Ἡλλάξαν ἄρα οἱ καιροί, ἢ προη- νύεται βαρὺς χειμῶν ; Φοβοῦμεθα τὸ δεύτερον καὶ ὁ κόσμος καλῶς θὰ πράξῃ νὰ μιμηθῇ τὸν μύρηγκα, ἀντὶ τοῦ τέτιγος, ὃν δυστυχῶς παρα- τηρεῖ τις, ὅτι ἀπομιμούμεθα ἀπὸ τινος.

Περίεργον, δὲν δᾶς φαίνεται, ὅτι μετὰ τόσας ἀντιφατικὰς εἰδήσεις, πληροφορίας καὶ νέα, δυσφορίας καὶ ἀπελπιστικὰς ἐξαγγελίας, τὰ πράγματα βαδίζουν ἡσύχως, ἀλλὰ μοιραίως πρὸς κανονικὴν τροχίαν καὶ μέλλον εὐαρεστόερον καὶ μᾶλλον εὐχάριστον ; τί συμβαίνει ; Τὰ ἔ- σοδα εἰσπράττονται καλεῖτερον, τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία προοδεύουν, ἀπασαὶ αἱ κοι- νωνικαὶ μας τάξεις δὲν παραπονοῦνται, τὸ χρῆμα κυκλοφορεῖ εὐρύτερον καὶ καλεῖτερον. Δὲν εἶνε θαυμάσιον τι εἰς τὸ μέσον ; Μοὶ φαί- νεται ναί, καὶ ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεὸς τίς ἄραγε νὰ εἶναι ; Εὐρετέ τον.

Περίεργον, ὁ τόπος μας εἶναι μυστηριώδης ἢ μᾶλλον θησαυρὸς ἀνεξάντλητος. Ὅσοι ἐρχονται εὐρίσκουν καὶ θησαυρίζουν, ἡμεῖς δ' ἐν τῇ λύπῃ καὶ ἀτυχίᾳ μας εὐρίσκομεν φίλους, χρη- ματα, χώρας καὶ εὐτυχίαν. Πῶς καὶ διατίμυς

δαίνει τοῦτο ; Δὲν τὸ ἐννοοῦμεν ἢ δὲν θέλομεν νὰ τὸ ἐννοήσωμεν ; Καὶ ἐν τούτοις εἶναι ἀπλού- στατον ζήτημα. Ὁμοιάζομεν ἢ μᾶλλον εἰμεθα τέκνα, ἀπόγονοι καὶ κληρονόμοι πλουσιωτάτων καὶ εὐτυχεστάτων ποτὲ γονέων καὶ δι' αὐτὸ ὄλονεν εὐρίσκομεν, εὐρίσκομεν, εὐρίσκομεν ! Ἄλλὰ προσοχὴ, μὴ παρεισδύσουν καὶ ξένοι σφε- τερισταὶ καὶ κληρονόμοι καὶ δέον πρὸς τοῦτο, ἡμεῖς αὐτοὶ μὲ τὴν ἀξίνην εἰς τὰς χεῖρας ν' ἀ- ναζητῶμεν, ν' ἀνασκάπτωμεν καὶ θηλακίζω- μεν, διότι Σλησμάνειοι σκαπανεῖς εἶναι πάμ- πολλοὶ πέριξ ἡμῶν καὶ δυστυχῶς οὐχὶ πάντες καὶ ὡς ἐκεῖνος τόσον γενναϊόδωροι καὶ ἀφιλο- κερδεῖς

Περίεργον καὶ τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι σήμε- ρον ὄλο περίεργα ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν. Μετὰ τόσον ἐπιτυχῇ διεξαγωγῇ τῶν κακῶς ἐχουσῶν ὑποθέσεων μας, δὲν παρατηρεῖται ὅ,τι βελτιώ- σις, ἀλλ' οὐδὲ τάσις πρὸς διόρθωσιν καὶ μετα- ρύθμισιν, οὐδεμία οὐδαμῶς οὐδαμῶς γίνεται ; Διατί ; — Ἀπλούστατον καὶ τοῦτο. — Οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη βελτιοῦνται, διορθοῦνται καὶ προο- δεύουν, κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ κατ' ἴδιον τρόπον ἐκάστω. Πολλὰ εὐημεροῦν διὰ τῆς ἀκριθείας, τῆς τελειότητος, τῆς σπατάλης, τῆς στρατοκρατίας, φόβου καὶ τρόμου, τινὰ δὲ καὶ διὰ τῆς βαθμιαίας προόδου. Ἡμεῖς ; ἀπλούστερον. Διὰ τῆς ἀρμονι- κῆ ὀπισθοδρομίδεως, ἀτυχίας, ἀποσυνθέσεως,

γρίνιας και διά του μηδενός όρθου και σ-
σ το υ! Πρωτότυπον όντως βασιλειον! Πρόδος
διά της άποτυχίας και άπραξίας.

Περίεργον. Καί εις επίμετρον μās άπομιμεί-
ται ή Ρωσσία διά του άφοπλισμού! Προσοχή,
διότι θά μās κλέψουν την τέχνην.

Αθηναϊκή Ήχώ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Αγγλος τις λοχαγός καταφκτών όλην αύτου
τήν περιουσίαν κατέφυγεν εις παλαιόν τινα φί-
λον του, όστις ύπεδέχθη αύτόν εις την οικίαν
του· πλήν ούτος μέλλων να μεταβή μετά τινας
μηνας εις την έξοχόν και μη δυνάμενος να συμ-
παραλάβη και τον λοχαγόν, όντα άλλως τε
άσθενή, άφθικεν αύτόν υπό την φροντίδα γυαίας
ύπηρετρίκας, εις την όποίαν ενεπιστεύετο την
φύλαξιν της οικίας αύτου, όσάκις άνεχώρει.

Πρωίην τινα ή καλή γραΐχ όνειρευθεΐσα, ότι ό
λοχαγός άπέθανεν, εισήλθε πολύ ένωρίς εις τον
θάλαμόν του διά να βεβαιωθή, αλλά βλέπουσα
αύτόν εις την ιδίαν κατάστασιν, έξήλθε διά να
φροντίση διά τās ύποθέσεις της οικίας, λησμο-
νήσασα να κλείση την θύραν.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΠΑΜΕΛΛΑ

Η Κυρία Λονοή έθετε τον πΐλον της, προε-
τοιμαζομένη να έξέλθη, όπως υπάγη εις εκθεσίν
τινα έκρινήν, ειδοποιηθεΐσα πρό μικροΰ υπό τι-
νος καταστήματος νεωτερισμών.

Κατά την στιγμήν ταύτην αλούει έκ του άν-
τιθαλάμου τον ήλεκτρικόν κώδωνα, ήχοΰντα ά-
τάκτως.

Η Κα Λονοή παρτηρεΐ την ώραν.

— Δέν είναι ειτέτι 2 μ.μ. λέγει. . Τις άρχε
ήλθε τόσον ένωρίς; Δέν είναι τήμερον ή ήμέρα
ύποδοχής, και συνεπώς ούδένα περιμένω.

Η θύρα όμως άτάκτως άνοίγεται, και Κυρία
τις ήλικιωμένη, αλλά λίχν ειτέτι εύκίνητος, με
όφθαλμούς ζωηρού; ειτέρχεγαί χωρίς να ειδο
ποιήση.

— Μητέρα! φωνάζει ή Κα Λονοή. . . Έ-

Οί καπνοδοχοκαθαρισται έν Λονδίνω συνει-
θίζουν να ειτέρχωνται λαθραίως εις τās οικίας
διά να συνάξωσι την ασβόλην, ήν έμπορεύου-
ται. Δύο λοιπόν έξ αύτων, θηρεύοντες την ευ-
καιρίην να εισέλθωσιν εις την οικίαν ταύτην,
άμα ειδόν έξελθούσαν την γραΐαν, ειτήλθον και
εύρόντες ήνεωγμένον τον θάλαμον του λοχα-
γοΰ, χωρίς να παρατηρήσωσιν αύτόν επί της
κλίνης επήλθσαν ταχέως άμφότεροι ένδον της
καπνοδόχου. Η θεά όμως των δύο μαΰρων τού-
των όντων, φωτιζομένου του θαλάμου άμυ-
δρώς, επροξένησε τοσοΰτον τρόμον εις τον λο-
χαγόν, ώστε περιτυλιχθείς εις τās σινδόνας
αύτου, δέν έτόλμα να κινηθή.

Έν τω μεταξύ έφθασε και ό ιατρός του ά-
σθενούς και πλησιάσας μετά σοβαρότητος εις
τήν κλίνην, έκραξεν αύτόν έξ όνόματος. Ο λο-
χαγός άναγνωρίσας την φωνήν του ιατροΰ, άνέ-
συρε μέν την σινδόνα, αλλά δέν έτόλμα να όμι-
λήτη· ό δε λαθών την χεΐρα αύτου, ήρώτησε
πώς έχει; — Κακώς, απεκρίθη ό λοχαγός, οι
δαίμονες έτοιμάζονται να με άρπάσουν, έδω!
έδω! εΐνε κεκρυμμένοι (δεικνύων την καπνο-
δόχον) άλλ' ό ιατρός, άνθρωπος του κόσμου, δέν
επίστευσε την ύπαρξιν των δαιμόνων, και έξή-
ταζε τον σφυγμόν του πάσχοντος. — Αί ιδέαι
σου, λέγει προς αύτόν, είναι συγκεχυμένα, πά-
τηεις από έξαψιν έγκεφάλου. — Παύσον τους
λήρους, ιατρέ, απεκρίθη τρέμων ό λοχαγός, παρ-
ήλθεν ό κειρός των άστειντών, δύο δαίμονες
είνε κεκρυμμένοι έντός της καπνοδόχου. — Αί
ιδέαι σου εΐνε άσυνεπεΐς, επανέλαθεν ό ιατρός
και ιδού θέλω σε άποδείξει τοΰτο πραγματικώς.

Αλλά καθ' ήν στιγμήν επλησίασε προς την
καπνοδόχον, οι καθαρισται πληρώσαντες ήδη

σκεπισομένη άκριβώς, να διελθω της οικίας σας,
επιστρέφουσα έκ της Έκθέσεως του καταστήμα-
τος. Επί τρεις ήμέρας σχεδόν δέν σάς είδαν. Θέ-
λεις, Μητέρα να έλθης μετ' έμου; Αί έφημερί-
δες ειδοποιούσιν, ότι μεταξωτά πωλούνται προς
6.40. φρ. . . Περίττασις πολύ έκτακτος, ως
φκίνεται.

— Ας άφίσωμεν κατὰ μέρος τὰ μεταξωτά,
άπκντὰ ή κ. Μαρτιλιέ με βροντώδη φωνήν. Κό-
ρη μου, έχω να σε άναγγείλω σοβαρά πράγματα.

— Αχ! Θεέ μου! . . Δέν έδωκα διόλου
προσοχήν. . . Αληθώς ή μορφή σου δέν είναι ή
συνήθης. . . Τι συνέβη;

— Είς έμέ, ούδέν. . . δηλαδή. . . ούδέν προ-
ωπικώς! Αλλά επειδή πξν, ή,τι άφορξ έσε,
τροσφιλης μου θυγάτηρ, άφορξ και έμέ, παρξ
πολύ. . .

— Τι συνέβη λοιπόν εις έμ; ώμίλει ταχέως.
Με τρομάζεις.

— Ίδου, άγαπητόν μοι παιδίον. . . Θξ μά-
θηξ τὸ πξν. . .

ασβόλης τον σάκκον αύτων, έρριψεν κάτω, κ-
τόπιν δε επήλθσαν και αυτοί· και ό μεν λοχα-
γός κλυφθείς υπό τὸ εφάπλωμα αύτου, έσιώ-
πησεν, ό δε ιατρός, άκίνητος έκ του τρόμου
κυριολεκτικώς τὰ έχασε· στραφείς δε προς τον
άσθενή, εξεπλάγη μη βλέπων αύτόν επί της
κλίνης. Παρτηρήσας δε ότι ό εις των καθρι-
στών ετήκωσεν επί της ράχews αύτου τον σάκ-
κον, επίστευσεν, ότι ένδον ύπαρχει ό λοχαγός,
και τρέμων μη τεθθ αύτός εις τον σάκκον του
έτέρου δαίμονος, δι' ενός πηδήματος εύρέθη
κάτω της κλίμακος και έξελθών εις την όδόν
έκραξε μεγαλοφώνως. — Βοήθεια! βοήθεια! οι
δαίμονες ήρπασαν τον λοχαγόν.

Τὸ πλήθος συνέρρευσε πανταχόθεν, ό ιατρός
δακτυλοδεικτεΐ την οικίαν και ένθαρρύνει τον
λαόν να εισέλθη, αλλά κανείς δέν έτόλμα να
αναβή πρώτος· οι δε καθαρισται άκούοντες εις
τον δρόμον ταραχήν και φοβηθέντες μη συλλη-
φθώσιν, άφίνουσι τον σάκκον της ασβόλης έν τω
μέσῳ της κλίμακος της οικίας και αποβάντες
εκρύβησαν επί της στέγης. Ο δε λοχαγός στε-
νωχωρούμενος υπό την κλίνην και μη βλέπων
πλέον τους δαίμονας, ώρησε να φύγη ταχέως
εκ της οικίας ταύτης· τρέχων δε βικίως και κυ-
ριευμένος υπό του φόβου, δέν είχε παρτηρήσει
τον επί των βαθμιδών της κλίμακος σάκκον της
ασβόλης, και προσκύψας συνεκυλίσθη μετ' αυ-
του μέχρι της έσχάτης βαθμίδος της κλίμακος·
πληρωθείς δε ασβόλης εγείρεται και φεύγει δρο-
μαίως έξω της θύρας· ή δε φρίκη του λαοΰ αυ-
ξάνει υπό της θέας του κατεσβολωμένου άχρωΰ
και τρέμοντος λοχαγοΰ. Ο ιατρός άναγνωρίζει
τότε τον φίλον αύτου, άλλ' ούτος κάτωχρος υπό
του τρόμου κρύπτεται εις τὸ πλήθος, διά να

Η κ. Μαρτιλιέ έπιώπησε επ. δι.ε.ε.όλεπτον,
άκολούθως δε άλλαζουσα ύφος:

— Έμπρός, λέγει. . . Έγω κάτω άνακμένου
νουσταν ήμξ; άμξξεν, θξ συνδ.κλεχθώ μεν έν αυ
τη. Ας κατέλωμεν.

— Αλλά, Μητέρα, επιθυμώ πολύ να μου ε
ξηγήσης:

— Ας κατέλωμεν και άκολουθώξ.

Αμξξά τις περιέμεινεν αληθώς κάτωθεν τξ,
όδοϋ Χόσμαν, έν τη θύρα της κατοικίας της κ.
Λονοή. Αί δύο Κυρίαί εισήλθον εις την άμξξαν,
ή δε κ. Μαρτιλιέ ειπεν εις τον άμξξηλάτην.

— Αρ. 38, Όδός Πριγκν.πίσεξ.

Αφου άναπαυτικώς εκάθησεν επί των μα-
λακών προσκεφαλαίων της άμξξας, διά να με-
ταχειρισθώμεν την ποιητικην φράσιν της σχο-
λής των γερόντων, τότε ή κ. Μαρτιλιέ έλαβε
μετά λύπης την χεΐρα της κόρης της, και τη
λέγει:

— Αξιολύπητός μοι θυγάτηρ! Αχ! Κα-
λώς σοι τὸ προεΐπεν, πρό ενός έτους. . . όπόταν
τόσον έπέμεινες να νυμφευθξ τον κ. Α. Λονοή!..

αποφύγη την θεάν αύτου. Έπί τέλους ή άστυ-
νομία προφθάσασα, ζητεΐ να συλλάβη άμέσως
τους καπνοδοκαθαριστάς, τον κατεσβολωμένον
λοχαγόν και τον δαιμονισμένον ιατρόν, ότινες
άναμιχθέντες έν τω πλήθει, έτρεχον πάντες ως
δαιμονόπληκτοι, αλλά καταταραχθέντος και
του πλήθους, ύπερ μη δυνάμενον ν' άντιληφθῃ
τί συνέβαινεν. επί τη θεα των παραδόξων τού-
των ανθρώπων και των σπευδόντων άστυνομι-
κων όργάνων, κατέλαβε πάντας κυκεών πανδαι-
μονίου, όστις δέν κατέπαυτε, αν τάγμα άστυ-
φυλάκων δέν προσήρχετο να φυλακίση πάντας.

ΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΙ

Είς βουλευτής; έπισκεπτόμενος την επαρχίαν
του, και προσήλθεν εις όμιλλον χωρικών.

— Καλημέρα, τας λέγει, πκτριώτχι, ήλθκ
πάλιν να σξς ιδω και χαίρω ότι σξς; επκνα-
βλέπω κακά.

Πρώτος χωρικός. Καί έμεις επίτης, κύριε
βουλευτά.

Ο βουλευτής. Ξύρετε, αι εκλογαί πλη-
σιάζουν και θα ιδωμεν ποιοί αξίζουσι πάλιν την
έμπιστοσύνην σας.

Δεύτερος χωρικός. Ναί, θα τὸ ιδωμεν αυτό.
Βουλευτής. Έγω τουλάχιστον κολακεύο-

Αμφεβαλλον πανγυτε κερ. της διαγωγης του!..

— Ο σύζυγός μου. . . πρόκειται λοιπόν
περί του συζύγου μου! Α! τὸ τοιοϋτον με έν-
θαρύνει όλίγον! Γωρίζω κλωξ, ότι μισήτε τιν
πτωχόν Λονοή, μολονότι ούτος σξς; φέρεται τό-
σον ευγενώς.

— Ούτο; φέρεται ευγενώς πρό; έμέ; Εί; τι,
ειπατέ μοι, παρακαλώ;

— Δέν απέβηκε κατ' εΐτησίν σας, διότι τὸ
τοιοϋτον μοι ήτον άδιάφορον, μερικὰς επιθυμίας
του, αΐτινες δέν σξς; ηύχκρίστουν; . . . Τέλος
έν έχητε, Μητέρα μου, να με εΐτητε κακόν τι
διά τον σύζυγόν μου, δε, θα σξς; πιττεύσω,παρξ
μόνον δια σοβαρών άποδείξεων!

— Όπως επιθυμείξ, φιλάτη! Εΐμαι πάν-
τοτε διαθεθειμένη μ' όλα ταΰτα να ένασχολη-
θώμεν δια τās ύποθέσεις σου! Περιμένε. . . Θξ
δώσω εις τον άμξξηλάτην την διεύθυνσιν της ό-
δοϋ Σξβρ! Δύνασθε έν επιθυμείτε, να υπάγητε
ν' άγοράσητε τὸ μεταξωτόν σας υφκσμα και ύ-
ποθέσατε ότι ούδέν ειπον.

— Οχι! όχι! Συγγώρητόν με, έχω άδικον!..

μαι, ότι θα με έκλεξετε πάλιν, δέν είναι α-
ληθές ;

Τινές χωρικοί. "Ω ! τί λόγος, νά ἦσθε βέ-
βαιος.

Βουλευτής. Καυχῶμαι, ότι πάντοτε εἰργά-
σθην καὶ θά ἐργασθῶ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τό-
που μας.

Πρῶτος χωρικός. "Ω ! βέβαια, εἰργάσθητε,
ἡμεῖς τουλάχιστον δέν ἔχομεν κανέν παράπονον.
"Ολα ἐπήγαιναν κατ' εὐχὴν.

Βουλευτής. Βέβαια καὶ ὅτι μοῦ εἶπατε τὸ
ἔκαμα· πρέπει κανεὶς νά εἶναι πολὺ ἀχάριστος
διὰ νά παραπονεθῆ. Τὰ ζῶα σας δέν ἐπλήρυσαν
φέτος πεντάρην.

Δεύτερος χωρικός. Ναι, μὰ τώρα, Κύριε
βουλευτά, ποῦ θὰ μᾶς τὰ καταγράψουνε οἱ ξέ-
νοι ἐλεγκταί ;

Βουλευτής. Δέν βαρύνεσαι, οἱ ἐλεγκταί δέν
ἀνακατόνουνται μὲ τὰ ζῶα.

Τινές χωρικοί. "Ωστε, μὲ σᾶς θά ἔχουνε
πάλιν νά κάνουνε ;

Βουλευτής. "Ω ! βέβαια, δι' αὐτὸ μὴ σᾶς
μέλλει. Τὰ πέρνω ἐγὼ ὅλα ἐπάνω μου πάλιν.

Πρῶτος χωρικός. "Ωστε πάλιν τὰ ἴδια θά
ἔχωμεν, αἱ ἐφημερίδες γράφουνε, πῶς θλά-
ξωμε τώρα.

Βουλευτής. Μὴ χάνεσθε, τὰ πέρνω ὅλα ἐ-
πάνω μου.

(Οἱ χωρικοὶ παρατηροῦσιν ἀλλήλους ἐκστα-
τικῶς).

Ὁ πρῶτος χωρικός. Μὰ καλὰ, τὰ ἐξοδα
τοῦ πολέμου ; φόρους, νέας ἐπιχορηγήσεις, προί-
κες, δάνεια, ποῖος θά τὰ πληρώσῃ ; Ἐνικήσα-
μεν λοιπὸν καὶ θά πάρωμεν ;

Βουλευτής. Δέν βαρύνεσθε, μὴ σᾶς μέλλει.

Τὰ πέρνω ὅλα ἐπάνω μου. Δέν εἴσθε εὐχαρι-
στημένοι ὅπως τὰ καταφέραμε ; (Οἱ χωρικοὶ
παρατηροῦσι πάλιν ἀλλήλους ἐκστατικώτερον).

Ὁ Δεύτερος χωρικός. "Αμ, ἂν εἶναι ἔτσι,
καλείτερα, πάλιν τὰ ἴδια, θά ἔχωμεν. "Αμ, ὁ
Ἐτέμ. Κύριε βουλευτά, ἡ κατοχὴ, ὁ Καρδίτης ;

Ὁ βουλευτής. Δέν βαρύνεσθε, τὰ πέρνω ὅλα
ἐπάνω μου.

Ἔσ' Ὅλοι οἱ χωρικοὶ "Αμ, ἂν εἶναι ἔτσι, Κύριε
βουλευτά, φόρους νά μὴ πληρώνωμε, νέχ δάνεια
νά μὴ κάνωμε, τὰ μέρη μας νά ἐλευθερώνωνται
καὶ πάντοτε ἔτσι νά κερδίζωμε, σέ σένα ὅλο θά
ψηφίζωμε, καὶ ὅλοι μας ἐπάνω σου ὅλα θά τὰ
κάνωμε.

Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ

Σ' ἐκείνη

Ἐκεῖνο βλέπεις τὸ ἀστέρι, τὸ λαμπρὸ, τὸ φωτισμένο.
Ἐκεῖνο βλέπεις τὸ ἀστράκι, τὸ μικρὸ, τὸ χλωμιασμένο.
Ἐσὸ εἶσαι τὸ ἀστέρι, τὸ ἀστράκι εἶν' ἡ μορφὴ μου,
καὶ τὸ χλωμιασμένο φῶς του, ἡ ἀνέλπιδη ψυχὴ μου.

Τὸ κυττάξεις πῶς γυρίζει τὸ ἀστράκι τὸ καυμένο.
Γύρω ἀπὸ τὸ ἀστέρι, χωρὶς φῶς καὶ χλωμιασμένο,
"Εἶσι γύρω σου γυρίζω, δίχως νάχω μιὰ ἐλπίδα.
Πῶς σέ μένα θὲ νὰ ρίξῃς μὰ σου ἀδιάφορη ἀχτίδα.

Καὶ γυρίζει τὸ καυμένο καὶ θὲ νὰ γυρίῃ ἀκόμα.
Τὸ περήγατο τ' ἀστέρι οὔτε στρέφει νὰ τὸ ἰδῇ.
Οὔτε καὶ ἐγὼ ἐλπίζω, ὅτι τὸ γλυκὺ σου ὄμμα,
θὰ στραφῇ νὰ ἰσθαρῶνῃ καὶ ἐμὲ τὸν δυστυχῆ.

"Όταν τὰ ἀστέρια σμίκθουν καὶ γινούρ τὰ δύο ἔνα.
Τότε μόνον θὲ νὰ γίνῃ τ' ὄνειρό μου καὶ ἐμένα.
" Λξ. Κυριακός

ΕΥΦΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Ὁ κ. Ζ νυμφευθεὶς ἐσχάτως μετὰ
ποιῶς τινος βραδυτῆτος καὶ μυστικισμοῦ, συ-
νηντήθη μετὰ φίλου του, ὅστις τὸν ἠρώτησε :

- Μετὰ τίνος γυναικὸς ἦτο χθές ;
- Μετὰ τῆς πενθερᾶς μου, ἀπήντησε.
- Διάβολε ! ὠμοίχζεν ὡς ὑψηλὸν μνημεῖον,
τῷ προσθέτει ὁ φίλος του.

Ὁ κ. Ζ . . . μετ' ἀναστεναγμοῦ:
- Ναι . . . καὶ δυστυχῶς ἐπιβέλλοντος,
ἐπέειπεν.

- Κί, δέν μοὶ λέγετε, σᾶς προκκαλῶ τί
θὰ ἴδω εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην ;

- Ἴσως οὐδέν . . . σήμερον, ἀλλὰ ἐκεῖ θά
τὸν συλλάβητε ἐπ' αὐτοφόρῳ, ὡς τὸν συνέλαβον
καὶ ἐγώ.

- Εἶναι δυνατὸν λοιπὸν, ὁ προσφιλῆς μου
Λονοῦ νά μ' ἀπατᾶ ;

- Μάλιττα, βεβχιωθῆτε περὶ τούτου.

- Ἐχει κελῶς, εἴμι λιαν περιέργος νά εἶδω
τί ἐνταῖθα συμβαίνει, μολονότι εἰς αὐτοῦ τοὺς
ὄφκλμούς μου δέν θέλω δώτει πίστιν ! Διότι τὸ
ἐπναλαμβάνω, εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον, ὁ Λο-
νοῦ μὲ λατρεύει.

- Ὅποσον ἀπχιτᾶσκι, προσφιλῆς μου θυγά-
τηρ, τὰ τοιοῦτον δύναται τις νά εἶπῃ, ὅτι οὐδέν
ἄλλο εἶναι πρὰ τυφλὴ ἐμπιστοσύνη, ὅπως ἀκα-
τανότητος.

- Ἀλλὰ δέν μοὶ εἶπατε τὴν οὐσίαν τοῦ πράγ-
ματος.

- Ἐχετε δίκαιον, διότι εἰστέτι δέν σᾶς ἀπε-
κάλυψκ τὸ μυστηριῶδες γεγονός, ἀλλὰ θά τὸ
μάθητε ἐντό; ὀλίγου ἐκ τῆς Ἀνέτας, ἐνθυμ. ἔτῃ

Χονδροαστειότης ἀντὶ καλημέρας
Χαλανδριώτης συναντήσα; Μενιδιάτην καθ'
ὁδόν, ἠρώτησε :

- Τὶ χαμπέρια ἀπὸ τὸ χωριὸ σο, ὅλοι σάν
καὶ σένα μαϊμουδες εἶναι ἐκεῖ ;

- Ἄπ' ἄνω κάτω, κ' ἀπὸ τὸ δικό σου τί
χαμπέρια, ὅλοι σάν καὶ σένα ἀρκοῦδες εἶναι ;

Ὁ κ. Κ. . . ἀπερῆτισε νά παραθερίτῃ εἰς
Ἄμαρούσιον καὶ λόγῳ ὑγείας καὶ ἀναπαύσεως
καὶ λόγῳ ἡσυχίας καὶ μελέτης. Συναντήσας δὲ
Ἄμαρουσιώτην :

- Τὶ νέα, τῷ λέγει ἀπὸ τὸ χωριὸ σου ; ἔ-
μαθκ, πῶς ἔχει πολλοῦς τρελλοῦς ἐκεῖ ἐφέτος ;
ἀλήθεια ; τί ἐπάθατε ;

- Ἀλήθεια, ἀλήθεια, ἀφεντικὸ, τῷ ἀπαντᾶ
ὁ χωρικός. Σήμερον μᾶς ἦλθε καὶ ἕνας ἄλλος
ποῦ ἀκόμη δέν ἦλθε καὶ μὲ στέλλει κάτω νά
τοῦ φέρω τὸ παλτό του. Μὰ ὅλοι ποῦ μᾶς ἔρ-
χοντκ τρελλοὶ καὶ ξεγανιάριδες εἶναι ;

Κάλλιστός τις νέος ὑπηρετῶν εἰς τὸ καφε-
νεῖο Βυζάντιον, ἔχει σπάνια προσόντα, ἀλλὰ
δυστυχῶς ἀπότομος, νευρικός καὶ πολὺ ταχύς.
Ἡμέρην τινὰ τῷ λέγει ὁ κύριός του.

- "Αχ, τί ἔκαμα ! ἔχασα 200 δρ.

Βλέπων δὲ αὐτὸν παρατηροῦντα μετὰ προσοχῆς.

- Μπρὲ, τί κάθεσαι καὶ δέν μοῦ δίνεις στά-
μοῦτρα ; τῷ λέγει.

Καὶ ὁ εὐπειθὲς ὑπηρετῆς, μὴ χάτας καιρὸν
τῷ κατέφερε δυνατὸν γρονθοκόπημα ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς.

ἔτως αὐτήν ;

- Μία ἐκ τῶν ἀρ-
χάων θλκμηπόλων
σας ;

- Ἀκριβῶς ! Λοι-
πόν, ἡ Ἀνέτα πρό
τριῶν ἡμερῶν μοὶ ἔ-
γραψεν, ὅτι εὐρίσκειτο
ἀνευ θέτεως καὶ βα-
ρέως ἀσθενοῦτα . . .

Μοὶ ἔδιδε ταυτοχρό-
νως τῆ διεύθυνσιν
τῆς, ὁδὸς Πριγκη-
πίσης ἀρ. 37. Ἐπι-
θυμοῦσα ἰδίως ὀμματι
νά βεβχιωθῶ περὶ τῆς
λυπηρᾶς καταστάσεως
τῆς, ἐπήγα χθές εἰς
τὴν ὑποδειχθεῖσαν μοὶ
διεύθυνσιν κα' ἔλαβον τὰς δεοίσας πληροπορίας.

Ἡ Ἀνέτα δέν ἐψεύδετο.

- Ἀκολούθως ! Μητέρα !

Ὁ κ. Λονοῦ.

Βαλεντίνη.

ἐξακολουθεῖτε. Ἀλλὰ ἴεν π.ώ-
ταις . . . ποῦ ὑπάγομεν ὁδὸς
Πριγκηπίσης ;

- Θά τὸ γνωρίτῃς ἐντός ὀλί-
γου, κόρη μου.

Καὶ ἐπειδὴ εὐρίσκεις, ὅτι δέν
ἔχω οὐδεμίαν ἀγάπην διὰ τὸν κ
Λονοῦ, θά τὸ ὁμολογήσῃς ἡ ἴδια
ὅτι δέν ἔχω διόλου ἄδικον ! Ἐπι-
θυμῆσαι, ἀγαπητή μου Βαλεντί-
νη τί πολλὰς σοὶ ἔλεγον δι'
τὸν Κύριον τοῦτον. Ἄν εἶναι οὐ-
τος ἐκεῖνος, ὅστις σέ ἀμύζειν.

- Μάλιττα, τὸ ἐθυμοῦμαι .
τὸ ἐθυμοῦμαι ! Ἀλλὰ, τέλος,
εἰπέ μοι, ἀγαπητή μου Μητέρα,
τί ἔπραξεν ὁ πτωχὸς οὗτος Λο-
νοῦ ;

- Τί ἔπραξε ; Τὸ τοιοῦτον
εἶναι ἀπλοῦστατον ! Νομίζω, ὅτι τὸν ἐνομι-
φεύθης πρό ἔτους καὶ πρό δύο μηνῶν ἤδη σὲ
ἀπκτᾶ.

- Ὁ Λονοῦ μὲ ἀπατᾶ ; ἐφώνητεν ἡ Βαλεν-
τίνη.

Ἀησμονήτασα δὲ τὸ σέβας, τὸ ὅποσον ὤφριλε
πρὸς τὴν Μητέρα τῆς, προσέθηκε γελῶσα :

- Μὴ λέγεις ἀνοητίκς, Μητέρα μου ! Σὲ
διαβεβαῖω περὶ τῆς τιμιότητός του . . . ὅσον
καὶ περὶ τῆς ἰδικῆς σας.

- Δέν πρόκειται οὔτε δι' ἐμέ, οὔτε διὰ τὴν
τιμιότητά μου, ἀπήντησεν ἡ κ. Μαριλιέ. Τὸ
χρῆός μου, ὡς Μήτηρ, εἶναι νά σοὶ ἀποδείξω τὴν
ἀθλίαν διαγωγὴν ἐκείνου ὑγινοῦς φέρεις τὸ ὄνομα.
Τὸ καθῆκον τοῦτο, ὅπως ἀπαρκίτητον θά ἐκτε-
λεσθῇ μέχρι κεραίας . . . καὶ μολονότι μὲ στοι-
χίζει πολὺ.

- Ἀλλὰ περὶ ποίης κακῆς διαγωγῆς του,
ὀμ.λεῖτε ;

- Τοῦτο θά τὸ εἶδῃς εἰς τὴν ὁδὸν Πριγκι-
πίσης.

- Ποῦ εὐρίσκειται αὕτη ἡ ὁδὸς ;

- Ὀλίγον ἀπέχει τῆς ὁδοῦ Ὅδεῖν καὶ Σου-
πλῆς, ἐντός ὀλίγων δευτερολέπτων θά φθᾶτωμεν.

Ὁ υποψήφιος κ. Κ. . . . ἠρώτησε προχθές τὸν τακτικὸν ψηφοφόρον του κ. Τσάμην.

— Αἰ, εἰς ποῖον ἀνήκεις ἐφέτος;

— Εἰς ἐμαυτὸν, ἀπήντησεν εὐθαρσῶς ὁ κ. Τσάμης.

— "Α! τότε εἰς πολὺ ἀνοητότερον κύριον, ἀνήκεις ἐφέτος, τῷ ἀπήντησεν ὁ βουλευτής.

Ἐφημερίς τις ἔγραψε:

«Τὰ ἀτυνομικὰ ὄργανα μετέφερον τὴν αὐτόχειρα εἰς τὸν οἶκον τῆς ἐντελῶς ἀναίσθητον».

Μία φίλη τῆς δὲ εἶπεν.

— "Αν ἦτον ἀναίσθητος, δὲν θὰ ἐπάθαιεν αὐτά.

Ἡ κ. Κ. . . . γαλλίζουσα:

— "Α, ὁ Πέτρος μου πρέπει νὰ φυλάξῃ τὸ τὸ δωμάτιόν του καὶ νὰ μὴ ἐξέλθῃ.

— Δύνατον, ἀλλὰ καὶ τὸ δωμάτιον θὰ φυλάξῃ τὸν Πέτρον; ἐπεῖπεν ἡ Ἥχώ:

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ ΜΕΛΑΓΧΡΟΙΝΟΥ

Καράφα=ὕδωρφερος, γικλεύς, γικλύδωρ.

ποτιῆρι=ὕδωρεύς.

πουκάλι τοῦ κρασιοῦ=γαινόμερος.

— Θὰ σὲ τὰ ἐθέσω Βκλεντίνη, ἐπανάλαβεν ἡ κ. Μαρτελιέ.

Καὶ παρατηροῦσα διὰ τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης: εἶπεν:

— Ἐντὸς ὀλίγου φθάνομεν εἰς τὴν ὁδὸν Πριγκηπίσης, διότι ἤδη εὐρισκόμεθα εἰς τὴν πλατεῖαν Γερμάν. Ἀνεχώρουν λοιπὸν, ὡς σοὶ ἔλεγον ἐκ τῆς οἰκίας τῆς. Ἀνέτας, εἰς ἣν ἐπέδωκα β.η θημά τι, ὁπότεν συναντῶ ἰδιώτην τινα οὕτως, τὸ ὅπισθεν μέρος ὁμοιάζει ἀκριβῶς μετὰ τὸ τοῦ συζύγου σου. . . Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην οὗτος εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἀπέναντι οἰκίαν, ἀριθ. 38 τῆς ἰδίης ὁδοῦ.

— Ἐχει καλῶς: πιθανὸν νὰ εἶχεν ἐργασίαν τινα ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ.

— Ἐχε ὀλίγην ὑπομονὴν, σὲ παρκακλῶ! Βεβαίως δὲν εἶναι διόλου παρὰξενον ὁ κ. Λονοὴ νὰ εἶχε νὰ ἐπισκευτῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ φίλον του τινα. Ἀλλὰ λάβε τοῦτο λίαν καλῶς ὑπὸ σημείωσιν, ἀγαπητῇ μου Βκλεντίνῃ, αἱ μητέρες ἔχουσι προαισθητικὰς. Καὶ τατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προαίσθητ' ἔστις, μοὶ ἔλεγον, ὅτι

ὅποιος κάμνει εἰς ποίησιν στίχους=ρυθμῶστιχος, ρυθμίδης, ρυθμωδία, ἀρμωστιχίς, στιχωδία, ρυθμία, ρυθμοστιχῶ.

ὁ καβαλικεύων τὸν ὄνον=όνεύς, ὄνω, ὄνιξ. ὁ καβαλικεύων τὴν καμύλαν=καμηλεύς, καμηλία, καμηλεύω.

μανδύλιον=ρινόφασμα, ρίφασμα, ριφασμῶ.

Record: Ὑπέμετρος, Ἀνόρθμος, Ὑπερτερητῆ, Ὑπέρθμος, Ὑψηλωθάθμης, Βαθμίτης, Εὐδοκιμητῆς, Διαπεραστῆς, Ὑπέροχος, Ἐώρθμος, Ὑψόρθμος, Ρυθμιτῆς, Ὑπέρσημος, Ἀνώσημος Ἀνάτερμον, Ἀποτέλεσις, Ἀνάρθμος, Ἀνάθεσις, Ὑπέσπυδος, Ὑπερτέρησις, Ὑπέροχος.

Decollé=Γυμνοπλατεία, γυμνολαίμια, γυμνολαίμος, στηθόγυμνος, γυμνόστηθος.

τὰ ἐργαλεῖα, ὅπου θραύουν τὰ φροῦτα,=φλοιοθραύστης, θραύστης, τσακιστῆς, ὁπωροτσακιστῆς.

σφαῖρα γυμναστικῆς=σφαιρόπηξ, πτήσφιρος, χείρσφιρος ἢ καὶ τοῦ ὅπλου ὀπλόσφιρος.

Low Tennis=ἀντίσφιρις, σφαιροκτύπαι, ἀλληγήσφαιρις.

θάκελλοι=καλυπτόγραμμα, ἐξωπίστελοι, ἐσωγράμματα, θηκόγραμμα, ἐξώγραμμις, γραμματόθηκοι.

λαιμητόμος=κεφαλοκόπτης, δεσμομάχειρ, θυσίδεσμος, δεσμοκόπτης, τεμνοκεφαλῆτης, τεμηλαμία, ἐκτελέστρια.

ὄρχήστρα=ὄργανομελωδία, μουσομελωδία, μουσοχοία.

ἐνταῦθα μυστήριόν τι διαδραματίζεται. Ὁ σύζυγός σου λοιπὸν, διότι οὗτος ἀκριβῶς ἦτον ἀνηλθε τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας αὐτῆς, ὡς εἶδόν καὶ ἐχάθη. Ἐλαβεν τὸ ἀπαιτούμενον θάρος καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

— Καὶ τότε;

— Τὸ δωμάτιον τῆς θυρωροῦ κεῖται ἀριστερὰ τῆς εἰσόδου, γυνὴ τις εὐρίσκετο ἐκεῖ: «—Συγγνώμην κυρία, τῆς εἶπον, γνωρίζετε παρκακλῶ τὸν κύριον τοῦτον, ὅστις πρὸ ὀλίγου εἰτῆλθεν; Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω, ἐάν εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητῶ. » Καὶ ἀφελῶς ἐκ τοῦ χρηματοφυλακείου μου ἔλαβη πέντε φράγκα. Κατὰ τὴν θέαν τῶν νομισμάτων, ἡ θυρωρὸς χαμογελῶσα εἶπεν:

— Βεβχίως, τὸν γνωρίζω, εἶναι ὁ κ. Λονοὴ ὁ νεοκάρης μας.

— Τί, ὁ κ. Λονοὴ, πῶς;

— Δὲν γνωρίζω, παρὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα, κυρία. . . Κατοικεῖ εἰς τῆς κ. Μαρτῆς, ἔχει δωμάτιον ἐπιπλωμένον, μεῖ ἰδιαιτέρην εἴσοδον. Δὲν κοιμᾶται ὅμως ἐδῶ, ἔρχεται μόνον κατὰ τὰς

ποίησις=ὕψηλοφρόνησις, θεόπνευστις, ἰδιοφρόνησις, φανταστοθεύματα.

ὀδόντιον=σύντριβος, τρίβος, τριβοκτυπητής. ἀλληλογραφία τηλεγράφου=Σύρλεξον, Σύργραφρον.

οἰκία ἢ ὁποία δὲν καίεται=ἄπυρος, ἀκαυστος. οἰκία ἢ ὁποία καίεται=εὐπυρος, εὐκαυστος. κιθάρα=χορδοκυλῆς, πεντάχορδον, δακτυλοτριβικτῆς, κυλίχορδον καὶ τὰ ρημ χορδοκυλῶ πενταχορδῶ.

Ο ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ

Ὁ σκαντζόχοιρος καὶ ὁ πλούσιος φαίνεται ὅτι ὁμοιάζουν. Ὅπως ὁ πρῶτος ἐγκλείεται ἐντὸς τῶν ἀκανθῶν του καὶ δι' αὐτῶν ὑπερασπίζεται καὶ ἐπιτίθεται καὶ πληγώνει τοὺς ἐχθρούς του, οὕτω καὶ ὁ πλούσιος θωρακίζεται ἐντὸς τῶν παχλῶν χρημάτων του, δι' αὐτῶν ὑπερασπίζεται ἑαυτὸν καὶ ἐπιτίθεται ὁμοίως κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ δι' αὐτῶν πάντοτε σώζει τὴν ἀπειλουμένην ζωὴν του. Εἶναι τὰ ὅπλα, δι' ὧν ἡ φύσις ἐπρόοικισεν ἀμφοτέρους.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ ἐλπίς δὲν εἶναι ὁ χειμερινὸς ἥλιος τῶν ἀποθησκόντων;

5 μ. μ. καὶ διερχεται ἐν αὐτῷ λεπτά τινε τῆς ὥρας. Ἀλλὰ σὲ παρκακλῶ, ἀρχάτε νὰ ἐπιποιήσῃ τὸν κ. Λονοὴ;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ἀπήντητα, ὅτι εἶναι ὄλιως περιττόν, καὶ μὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ δώσω νὰ ἐνοητῇ περισσότερον, ἔδωκα τὰ 5 φράγκα καὶ ἀνεχώρησα ταχέως. Λοιπὸν τί λέγεις, ἀγαπητῇ μου, Βκλεντίνῃ, καὶ τώρα ἐπιμένεις ὅτι δολιεύομαι τὸν σύζυγόν σου;

Λίαν συγκεκριμένη καὶ μετὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἀπήντησεν ἡ Βκλεντίνῃ εἰς τὴν μῆτερα τῆς:

— Βεβχίως βλέπω, ὅτι ἔχετε δίκαιον.

Ἀκολούθως προσέθηκε:

— Ἐν τούτοις, ἐάν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὑπάρχῃ ἄλλο τι, παρὰ ἀπάτη; Διὰ τί δὲν ἠρώτησες τὴν γυναῖκα ταύτην, τί εἶδος ἀνθρώπου ὁ σύζυγός μου δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ;

— Τὴν αἰτίαν σὲ τὴν εἶπον, διὰ νὰ μὴ δώσω ὑπονοίας καὶ δυνηθῶ τοιοῦτρόπως νὰ τὴν ἀνγκάσω σήμερον νὰ μᾶς εἴπῃ περισσότερα.

— Ἐχετε δίκαιον, ἐπράξατε λίαν καλῶς.

Εἶναι εἰσέτι μικρὴν ἢ κατηραμένη αὕτη ὁδός;

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἡ ξαχῆ εἶπεν:

— Ἰσοῦ, εἴμεθα ἐνώπιον τῆς οἰκίας, εἶπεν ἡ κ. Μαρτελιέ.

— Ἀφῆτόν με νὰ κατέλθω μόνη, ἐπεῖπεν ἡ Βκλεντίνῃ, εἶναι προτιμώτερον ἢ θυρωρὸς νὰ μὴ σὲ εἶδῃ ἀμέτως. Τί ὥρα εἶναι λοιπὸν;

Ἡ κυρία Μαρτελιέ, παρετήρησε τὴν ὥραν τῆς, ἦτο ἡ 3 μ. μ.

— Δὲν ὑπάρχει φόβος, νὰ συνανηθῶ μετὰ τὸν σύζυγόν μου, προσέθηκε ἡ Βκλεντίνῃ καὶ ἀνέβη εἰς τὴν θύραν τῆς ἀμάξης καὶ ἐξεληθούσα, διηθύνθη εἰς τὴν εἴσοδον τῆς οἰκίας.

Ἡ κ. Μαρτελιέ ἔμεινε μόνη ἐπὶ 10 λεπτά.

Ἀκολούθως ἡ Βκλεντίνῃ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας χλωμὴ καὶ λίαν τεταραχμῆνη εἰσεληθούσα δὲ εἰς τὴν ξαχῆν:

— Ἀμὰξήλατῃ, εἶπεν, εἰς τὸν κῆπον τοῦ Λουξεμβούργου.

Ἡ ξαχῆ ἀνεχώρησε τροχάδην.

— Τί νέα, ἀγαπητῇ μου Βκλεντίνῃ; ἠρώτησεν ἡ κ. Μαρτελιέ. (ἔπετε τὸ τέλος)

Διὰ τοὺς ἀπέλιπδας, δὲν εἶναι προτιμώτερος ὁ θάνατος τῆς ζωῆς ;

Δὲν εὐρίσκετε ἐν τῇ ἀνία παραμυθίαν, ἀναμνησκόμενοι παρελθουσῶν εὐτυχῶν ἡμερῶν ;

Δὲν νομίζετε, ὅτι ἡ κλητέρα ζωὴ εἶναι ἐκείνη, καθ' ἣν περιβάλλεται τις ἀπὸ τὰ ἀγαπητότερα αὐτοῦ ὑποκείμενα καὶ ἀντικείμενα ;

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ ἔρωσ εἶναι ἡ συντροφία τῆς ζωῆς ;

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐνταῦθα εἶναι μόνη ἡ κατοικία τῆς ζωῆς ;

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι μόνον τὸ γῆρας μας μᾶς ἐνθυμίζει τὸν θάνατον ;

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι μία ζωὴ δὲν μᾶς ἀρκεῖ ἐνταῦθα καὶ ὅτι καθ' ἐκάστην ἀναζωογονούμεθα καὶ ζῶμεν διὰ τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων ;

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐνταφιάζομεν τὸν πλῆσιον μας, ἐνῶ τὸν ἑαυτὸν μας, ἄλλοι θὰ ἐνταφιάσουν ;

Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τὴν ὥραν τοῦ θανάτου μας ἐνῶ ἄλλοι τὴν γνωρίζουν ;

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ

Ἡ εὐγένεια εἶναι ἀπόρροια καλῆς ἀνατροφῆς.
 Ὁ εὐγενὴς ἀναγωρίζει τὴν ὑποχρέωσιν.
 Ὁ εὐγενὴς ἔχει πάντοτε καλοὺς τρόπους.
 Ὁ εὐγενὴς εἶναι πάντοτε συμπαθητικὸς.
 Ὁ εὐγενὴς εἶναι ἐλεήμων καὶ καλοκάγαθος.
 Εἶναι μετρίφρων, φιλόφρων καὶ φιλόξενος.
 Ὁ εὐγενὴς οὐδένα πώποτε προσβάλλει.
 Ἀκούει καὶ σκέπτεται, μειδιᾷ καὶ δὲν θορυβεῖ.

Ὁ εὐγενὴς ὑπερνικᾷ τὴν κακοβουλίαν.
 Εἶναι εὐχάριστος, δίκαιος καὶ ἀρεστός.
 Ἀποδεικνύει, ἀλλὰ δὲν λέγει τὰ λάθη.
 Ὁ εὐγενὴς πιστεύει, ἀλλὰ δὲν ἀποδέχεται.
 Σιωπᾷ ἀλλὰ δὲν κακολογεῖ.
 Φεύγει, ἀλλὰ δὲν προτβάλλει τὴν φιλοτιμίαν.
 Ὁ εὐγενὴς ἀρέσκειται παντοῦ.
 Ὑπομένει μέχρι κεραίας τὰ πάντα.
 Ἀγαπᾷ τὸν πλησίον, ὡς ἑαυτὸν.
 Καὶ ἀποθνήσκει ἐν γαλήνῃ ἀγαπητός.

Αἶνιγμα 7ον.

Εἶμαι πρᾶγμα ἀκίνητον καὶ νεκρὸν
 Πλὴν ἅμα ὁ νοῦς καλῶς μ' ἰδεῖ
 Γίνομαι σῶμα μ' αἷμα σθεναρὸν
 Ποῦ σ' ὄλα σ' τὰ ἔργα σὲ βοηθεῖ.
 Κι' ἂν δὲν ξέρης μαζὺ μ' νὰ ἐργασθῆς
 Τότε πρέπει νὰ ξαναβαπτισθῆς.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ ὑπ' αἰοῦ. 10 αἰ. αἰγματος καὶ Γρίφου.

Ἴον Γρίφος. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Δαρβίνου.
 Ἐλυταν αὐτὸ ὁ κ. Γ. Δελένδας ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Π. Στασινός ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Δ. Παπαδόπουλος ἐκ Κορίνθου καὶ ὁ κ. Λ. Χαρούζας ἐκ Πατρῶν.

7ον Τοῦ αἰνίγματος. Ὁ πόνος.
 Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ δεσποινὶς Καλ. Παπαδοπούλου καὶ Κίμων Φασόλης ἐξ Ἀθηνῶν

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου, Ἀθῆναι

Γάλα ἀγνόν καὶ καθαρὸν. Βούτυρα νωπὰ καὶ εὐγεστα, πρόβειον καὶ γελιδινόν. Λουκουμάδες καὶ μπουγάτσα ἐξαιρετοὶ καὶ γευστικώτατοι. Πώλησις λιανικῶς καὶ κατὰ παραγγελίαν. Ἰδίως συνιστᾶται διὰ τὴν ἄκραν ἐπιτυλίαν.

Γρίφος. Ὁ πρῶτος λύτης λαμβάνει δῶρον ἐν ὥραϊον μυθιστόρημα.

Παρακαλοῦνται, ὅσοι λύουν αἰνίγματα νὰ στέλωσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τὰς λύσεις των, πρὸς ἀποφυγὴν παραξηγήσεων.

